

Ἐκ τῶν ἡμερῶν
εἰς τὰ αἰῶνες ἀμείνων...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Ἀναστάσιμ Ἀνακαινίσι μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς 5ῆ Νηστειῶν Παρασκευὴ

40. «Συλλογίσου, ἀγαπητέ, τὴν Ἄκρα Ταπεινώσιν»

«Συλλογίσου, ἀγαπητέ, τὸ μέσον ὅπου ἐμεταχειρίσθη ὁ Θεός, διὰ νὰ σοῦ κάμῃ τὸ τόσον μέγα καλὸν μὲ τὴν θεία Του Ἐνανθρώπησιν· καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ Ἄκρα Ταπεινώσις, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε τὸν ἑαυτὸν Του καὶ ἐκοινώνησε τὴν Θεότητά Του εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, διὰ νὰ ἡμπορῇ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ πάθῃ καὶ νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν ἀγάπην σου, τὴν ὁποίαν ταύτην Ταπεινώσιν, κλίσιν Οὐρανῶν ὀνομάζει ὁ Δαβίδ· “Καὶ ἐκλινεν Οὐρανοὺς καὶ κατέβη” (Ψαλμ. ιζ’ 10)· κένωσιν ὁ Παῦλος· “Ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσε μὴ μὴ δούλου λαβὼν” (Φιλιπ. β’ 6,7). Καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐρμηνεύων τί ἦτο ἡ κένωσις αὕτη λέγει· “Ὁ πλήρης κενοῦται, τῆς ἑαυτοῦ Δόξης ἐπὶ μικρόν, ἵν’ ἐγὼ τῆς Ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως” (Λόγ. εἰς τὰ Γενέθλια)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 147α)